

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jitky Zavřelové ve věci

žalobce: J. P.
X
zastoupen advokátem Mgr. Michalem Šimkům
se sídlem Šítkova 233/1, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje
se sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2016, sp. zn. 068370/2014/KUSK/2,
č. j. 068370/2014/KUSK-DOP/POS,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 19. 4. 2016, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Mělník, odboru dopravních a správních agend (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 3. 4. 2014, č. j. 10686/DSA/12/LEMI-12, a toto rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 48/2016 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky

proti záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedené záznamy 12 bodů ke dni 1. 8. 2012 potvrdil.

2. Žalobce namítá, že rozhodnutí správních orgánů jsou nezákonná, neboť při zaznamenání přestupku nebyl použit pozdější zákon, který byl pro žalobce příznivější než zákon platný v době spáchání přestupku. Žalobce v tomto směru poukazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publikované pod č. 3339/2016 Sb. NSS, podle nějž je záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ve znění pozdějších protokolů, vyhlášené pod č. 209/1992 Sb. (dále jen Úmluva), a na navazující rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2015, č. j. 6 As 114/2014-69, podle nějž se na záznam bodů v registru řidičů musí uplatnit pravidlo užití mírnějšího pozdějšího zákona ve prospěch pachatele. Skutkový stav v jeho případě je podle žalobce totožný se stavem posuzovaným NSS, neboť žalobce spáchal dopravní přestupek dne 30. 9. 2010, kdy mu podle tehdy platné a účinné právní úpravy měly být do registru řidičů zaznamenány 3 body, body však byly zaznamenávány až dne 6. 8. 2012, kdy již pozdější zákon za totéž jednání stanovil postih pouze v rozsahu 2 bodů. Podle čl. 40 odst. 6 věty druhé Listiny a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy tak měly být žalobci zaznamenány 2 body, a nikoliv 3 body, neboť to je na první pohled pro žalobce příznivější.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že pokud se žalobce nyní domáhá retroaktivity zákona, pak taková námitka nemůže mít zákonem předvídané účinky, protože takovou námitku měl žalobce uplatnit v průběhu správního řízení, a nikoliv až po jeho pravomocném skončení. Z žaloby není ani zřejmé, jak žalobce dospěl ke zjištění, že přestupek z roku 2010 byl údajně zapsán v srpnu 2012. Žalobce v průběhu správního řízení pouze namítal, že přestupek dne 1. 8. 2012 nespáchal. Nepředložil o tom však žádný důkaz, přestože se v případě zpochybnění přestupku přesouvá důkazní břemeno na něj (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013-37). Žalovaný má přitom za to, že spáchání přestupku žalobcem bylo dostatečně prokázáno pokutovým blokem. Klíčové je zejména to, že pokutový blok podepsal.
4. Dále žalovaný poukazuje na skutečnost, že předmětem správního řízení je rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Jinými slovy byl žalovaný povinen zkoumat pouze otázku, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku a zda byl za jednotlivé přestupky zapsán správný počet bodů. Naopak není oprávněn posuzovat zákonnost a správnost těchto rozhodnutí, neboť ta se u pravomocných rozhodnutí presumuje, nejsou-li soudem zrušena jako nezákonná nebo prohlášena za nicotná. Žalovaný není oprávněn činit si o (ne)zákonnosti rozhodnutí (pokutových bloků) vlastní úsudek, a proto v napadeném rozhodnutí přezkoumal jen to, zda byl zápis bodů proveden na základě pravomocných rozhodnutí a v souladu se zákonem, a také se vypořádal s odvolacími námitkami. Tento postup je zcela v intencích řízení o námitkách, které nepředstavují další řádný opravný prostředek proti jednotlivým pokutovým blokům. Žalovaný proto navrhuje zamítnutí žaloby. Dále žádá náhradu nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony.
5. V replice žalobce namítá, že se žalovaný ve vyjádření vyhnul klíčové otázce posouzení povahy záznamu bodů v registru řidičů. Přitom právě nesprávné posouzení charakteru záznamu bodů způsobilo nezákonnost napadeného rozhodnutí. Pokud žalovaný zdůrazňuje, že nelze zpětně zpochybňovat pravomocná správní rozhodnutí, *ad absurdum*

by tím podle žalobce byla vyloučena obrana proti nezákonným rozhodnutím orgánů veřejné správy. Žalobce nezpochybňuje výsledky dokazování, nýbrž použití správního právního předpisu. Žalovaný sám konstatuje, že mimo jiné přezkoumává, zda byl počet bodů zapsán v souladu se zákonem. Žalobce namítá, že právě při tomto přezkumu měl dojít k názoru, že počet bodů nebyl zaznamenán správně a měl prvostupňové rozhodnutí napravit. Takový přezkum jistě nelze podřadit pod přezkum pokutových bloků, unesení důkazního břemene či břemene tvrzení či pod problematiku koncentrace řízení. Správní orgány byly povinny se řídit zákonem a tento zákon znát, a pokud tak neučinily, žalobce oprávněně využil korektiv v podobě žaloby podané v zákonem stanovené lhůtě. Nelze tedy hovořit o nečinnosti žalobce, zejména jestliže se o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného mohl dozvědět teprve po jeho doručení.

6. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 6. 8. 2012 správní orgán I. stupně datoval a dne 8. 8. 2012 žalobci doručil oznámení o tom, že ke dni 1. 8. 2012 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dne 15. 8. 2012 podal žalobce námitky proti záznam bodů za přestupek pokutovaný dne 1. 8. 2012 (rychlost 62 km/h v obci naměřená dne 8. 7. 2012) s tím, že tento přestupek spáchala jeho žena a on se k přestupku přiznal jen proto, aby ji chránil a zjednodušil projednání přestupku. Jiné záznamy bodů nenapadal. Dne 23. 8. 2012 správní orgán I. stupně žalobci oznámil, že dnem podání jeho námitek proti záznamu bodů *„bylo zahájeno správní řízení v této věci“*, informoval jej o přestupcích, za něž mu byly zaznamenány body, a poučil jej o jeho procesních právech. V návaznosti na ústní jednání ze dne 3. 9. 2012, při němž žalobce předložil podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci přestupku ze dne 8. 7. 2012 (o němž bylo rozhodnuto dne 1. 8. 2012), správní orgán I. stupně přerušil řízení. Poté, co obdržel sdělení příslušného orgánu ze dne 13. 9. 2012 o tom, že v dané věci neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení a poté co obdržel i rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, č. j. 4 As 81/2012-48, kterým byla zamítnuta kasační stížnost žalobce proti usnesení zdejšího soudu, jímž byla odmítnuta žaloba žalobce proti předmětnému pokutovému bloku jako nepřipustná, a usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 11. 2013, sp. zn. II. ÚS 3252/13, odmítající ústavní stížnost žalobce, správní orgán I. stupně dal žalobci možnost se vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí. Protože ten v poskytnuté lhůtě nereagoval, správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 3. 4. 2014 žalobcovy námitky zamítl jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 1. 8. 2012 potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí zrekapituloval dosavadní průběh řízení, obsah oznámení o spáchání přestupků a konstatoval, že námitky žalobce by bylo možné uplatnit v přestupkovém řízení, není však jimi možné zpochybnit spáchání přestupku v řízení o námitkách, v nichž správní orgán není oprávněn zkoumat správnost či zákonnost aktů veřejné moci, na základě nichž byl záznam bodů proveden. V tomto řízení zkoumá pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, přičemž v tomto případě má správní orgán I. stupně za to, že je vše zaznamenáno v souladu s platnými právními předpisy.
7. Součástí spisu jsou dále jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Z hlediska žaloby podstatné oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru služeb dopravní policie, o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 1. 10. 2010, jež bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 5. 10. 2010. Toto oznámení uvádí, že žalobce dne 30. 9. 2010 ve 14:15 hodin v Praze 6 na ulici Evropská ve směru z centra při řízení vozidla registrační značky xxx porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011 (dále jen „přestupkový

zákon“), neboť držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové zařízení. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč, kterou na místě zaplatil.

8. Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu I. stupně se žalobce dne 22. 4. 2014 odvolal, přičemž uvedl pouze to, že přestupek ze dne 1. 8. 2012 nespáchal. Dne 5. 4. 2016 vydal žalovaný napadené rozhodnutí ze dne 30. 3. 2016, kterým odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že správní orgán I. stupně při rozhodování o námitkách vychází z pravomocných rozhodnutí, která jsou proto pro správní orgány závazná, dokud není v rámci mimořádných opravných prostředků příslušným správním orgánem rozhodnuto o opaku. Žalovaný nezjistil žádné procesní vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně, a taktéž při přezkumu hmotněprávní stránky dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s platnými právními předpisy. Oznámení o uložení blokové pokuty dne 1. 8. 2012 obsahuje veškeré zákonné náležitosti, když zcela jasně a určitě uvádí místo a čas spáchání přestupku, ztotožňuje žalobce a určuje i protiprávní jednání, na základě něž správní orgán I. stupně žalobci správně a v souladu s přílohou zákona o silničním provozu zaznamenal 2 body. Záznam 2 bodů dne 1. 8. 2012 tak byl podle žalovaného žalobci zaznamenan plně v souladu se zákonem. Zmocněnci žalobce bylo napadené rozhodnutí doručeno do datové schránky dne 5. 4. 2016. O následném podnětu žalobce na zahájení přezkumného řízení do dne vydání tohoto rozsudku Ministerstvo dopravy nerozhodlo.
9. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez jednání, neboť žalovaný vyslovil s takovým postupem souhlas a souhlas žalobce se presumuje, jelikož ani na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
10. Podle § 123f odst. 2 a 3 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
11. Jak vyplývá z konstantní judikatury NSS, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. Žalobce tak nemůže s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Správní orgán I. stupně tudíž postupoval správně, pokud si v řízení o námitkách nevyžádal pokutové bloky, jestliže žalobce nezpochybnil, že by pokutové bloky podepsal, resp. v případě pokutového bloku ze dne 1. 8. 2012 to dokonce sám svůj podpis potvrdil, byť jinak zpochybňoval, že by přestupek spáchal. Správní orgány se v takové situaci mohly

omezit jen na přezkoumání toho, zda mají oznámení o uložení pokuty všechny náležitosti a zda byl žalobci v souladu s nimi započten správný počet bodů. Nad rámec toho navíc správní orgány disponovaly nezbytnými poznatky o obsahu pokutového bloku ze dne 1. 8. 2012 ze sdělení Krajského ředitelství policie Středočeského kraje ze dne 13. 9. 2012 o tom, že nebyly shledány důvody pro zahájení přezkumného řízení ve věci sporného pokutového bloku.

12. To však není až tak významné. Žaloba žalobce totiž směřuje zcela jiným směrem, než jeho dosavadní aktivita ve správním řízení. Žalobce svou žalobou již nezpochybňuje, že by spáchal přestupek pokutovaný dne 1. 8. 2012, nýbrž jen zpochybňuje správnost záznamu 3 bodů za přestupek ze dne 30. 9. 2010, byť na toto pochybení ve správním řízení nijak nepoukazoval. Soudní řád správní nicméně v tomto směru žalobce neomezuje a umožňuje mu uplatnit i žalobní body, které předtím ve správním řízení neuplatňoval. Napadenému rozhodnutí ovšem v takové situaci zpravidla nelze vytýkat nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, neboť pokud žalovaný nebyl konfrontován s odpovídající odvolací argumentací, nelze mu ani vyčítat, že se k dané otázce v odůvodnění jím vydaného rozhodnutí blíže nevyjadřuje.
13. Relevance uplatněného žalobního bodu je v takové situaci nutně svázána s tím, zda se uvedenou otázkou byl správní orgán povinen v daném řízení zabývat z moci úřední. Z dikce ustanovení § 123f odst. 2 a 3 zákona o silničním provozu (srov. text „*shledá-li (...) námitky oprávněné*“, resp. „*shledá-li (...) námitky řidiče neodůvodněné*“) přitom vyplývá, že se správní orgán v námitkovém řízení zabývá důvodností podaných námitek, nikoliv globálním přezkumem náležitostí všech pokutových bloků a oznámení o uložení blokové pokuty a správnosti všech záznamů bodů. V námitkovém řízení se proto uplatňuje dispoziční zásada a přezkum záznamů bodů je tak limitován v první řadě tím, proti kterým záznamům bodů řidič brojí, a v druhé řadě tím, jaké důvody řidič uplatňuje.
14. Jak přitom plyne z rekapitulace obsahu správního spisu, žalobce proti záznamu bodů za přestupek ze dne 30. 9. 2010 ve správním řízení vůbec nebrojil – nejenže neuváděl důvody, proč mu za daný přestupek neměly být zaznamenány 3 body, ale vůbec ani daný přestupek neoznačil jako ten, proti němuž námitky směřují. Přestupek ze dne 30. 9. 2010 tak nebyl vůbec předmětem námitkového řízení, jež bylo ukončeno vydáním napadeného rozhodnutí. Na tom nic nemění ani oznámení o zahájení řízení správním orgánem I. stupně zaslané žalobci dne 23. 8. 2012. Uvedené (v řízení, jehož účastníkem je pouze žadatel, z hlediska § 47 správního řádu zbytečné) oznámení totiž podle jeho obsahu nelze považovat za oznámení o zahájení řízení z moci úřední podle § 46 odst. 1 správního řádu, neboť pouze odkazuje na řízení zahájené žádostí žalobce ve smyslu § 44 odst. 1 správního řádu.
15. Teprve pokud by zmíněný přestupek byl předmětem námitkového řízení, stíhala by správní orgány obou stupňů povinnost z moci úřední posoudit, zda body zaznamenané za daný přestupek odpovídají rozhodné právní úpravě. Správní orgán je totiž povinen znát právo a posoudit soulad záznamu s právními předpisy i bez výslovné argumentace ze strany řidiče. Žalobce však proti záznamu za přestupek ze dne 30. 9. 2010 ve správním řízení vůbec nebrojil, a proto napadenému rozhodnutí nelze ani vytýkat, pokud by eventuální nesprávný záznam bodů za tento přestupek nepřehodnotilo. Již z tohoto důvodu je tudíž třeba uplatněný žalobní bod odmítnout jako nedůvodný. Ve vztahu k němu lze v podstatě i konstatovat, že žalobce v rozporu se zásadou subsidiarity soudního přezkumu správních rozhodnutí vůbec nevyčerpal opravné prostředky ve správním řízení.

16. Na výsledku řízení by se však nic nezměnilo ani v situaci, pokud by soud dovodil, že se danou otázkou měly správní orgány v námitkovém řízení *ex offio* zabývat, resp. že se jí mimo rámec řízení vymezený námitkami zabývaly (jak by mohl naznačovat výrok prvostupňového rozhodnutí potvrzující záznam 12 bodů, popř. obecná formulace odůvodnění napadeného rozhodnutí hovořící o záznamech bodů v množném čísle). Situaci žalobce totiž v žádném případě nelze považovat za shodnou se situací řidiče, kterou posuzoval rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, č. 3339/2016 Sb. NSS. V tehdejší případě totiž rozhodnutí o přestupku spáchaném před účinností novely zákona o silničním provozu nabylo právní moci až po nabytí účinnosti této novely, která snížila dosavadní bodový postih předmětného přestupkového jednání.
17. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností záznam v registru řidičů ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.
18. Oznámení o uložení blokové pokuty za přestupek ze dne 30. 9. 2010 správní orgán I. stupně obdržel dne 5. 10. 2010, záznam 3 bodů tak byl s ohledem na ustanovení § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu proveden již na počátku října 2010. V tomto směru není určující datum oznámení ze dne 6. 8. 2012 o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče zasílaného žalobci, resp. datum sestavení k němu přiloženého výpisu z bodového hodnocení řidiče, neboť zákon předpokládá průběžný a postupný záznam bodů v návaznosti na jednotlivá oznámení o uložení pokuty, která správní orgán I. stupně obdrží, a to aniž by o každém takovém záznamu byl správní orgán povinen žalobce vyrozumívat.
19. Novela zákona o silničním provozu, snižující počet bodů připisovaných za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 1 přestupkového zákona ze tří na dva body, přitom nabyla účinnosti až dne 1. 8. 2011, tedy se značným časovým odstupem poté, kdy již byly žalobci body zaznamenány. V takové situaci se již žalobce nemohl v řízení o námitkách ani v navazujícím soudním řízení správním úspěšně domáhat retroaktivní aplikace nové právní úpravy na jeho případ, neboť tato možnost byla časově omezena do skončení samotného řízení o předmětném přestupku a případného navazujícího řízení o žalobě proti rozhodnutí, jímž byl žalobce daným přestupkem shledán vinným. Pokutový blok přitom nabyl právní moci již jeho podpisem ze strany žalobce dne 30. 9. 2010 a žalobce se proti němu nijak dále nebránil (správní žaloba, kasační a ústavní stížnost se týkaly přestupkového bloku ze dne 1. 8. 2012).
20. Uvedený závěr potvrzuje i ustálená judikatura NSS reprezentovaná rozsudky ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 117/2016-17, ze dne 13. 12. 2016, č. j. 6 As 163/2016-39, ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 As 259/2015-33, ze dne 16. 2. 2017, č. j. 9 As 212/2015-81, či ze dne 31. 7. 2017, č. j. 5 As 245/2015-47. V rozsudku ze dne 16. 2. 2017, č. j. 9 As 212/2015-81, NSS v tomto směru konkrétně v bodech 46 až 48 jasně konstatoval, že s argumentací obdobnou nynější argumentaci žalobce lze „souhlasit pouze v tom smyslu, že i rozhodnutí o dosažení 12 bodů je sankcí sui generis (vedlejší trestem), a i na tuto sankci je čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod aplikovatelný. Nikoliv však ve vztahu k oněm původním již pravomocně uloženým trestům, ale právě a jen ve vztahu k sankci za speciální recidivu. Pokud by tedy v průběhu námitkového řízení zákonodárce zvýšil hranici pro odnětí řidičského průkazu např. na 14 bodů, musel by správní orgán, případně krajský soud (pokud by ke změně došlo v průběhu soudního řízení), aplikovat pro stěžovatelku při ukládání sankce za speciální recidivu

onu příznivější úpravu. Tak tomu však v projednávané věci nebylo. Úprava celkového počtu bodů mající za následek odebrání řidičského průkazu se žádným způsobem nezměnila.

Úprava pro přestupce příznivější se týkala bodového hodnocení jednotlivých přestupků a vstoupila v účinnost až poté, co bylo o přestupcích stěžovatelky pravomocně rozhodnuto. Ani v jednom případě nerozhodoval o přestupku správní soud. Všechny tři přestupky byly projednány v blokovém řízení. Ústavní princip čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod je ve vztahu k jednotlivým přestupkům aplikovatelný jen na věci doposud ve správním řízení neskončené, eventuálně sice správním orgánem pravomocně rozhodnuté, o kterých se však následně vede navazující řízení o žalobě před správním soudem (viz usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 5 As 104/2013, body 46-51).

Změna právní úpravy ve prospěch pachatele přestupku není důvodem pro podání mimořádného opravného prostředku (ať již ve správním řízení, nebo formou kasační stížnosti-viz body 52 a 53 tamtéž). Jasně to říká již usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 6 As 114/2014: změna zákona ve prospěch pachatele přestupku musí být „v běžících, resp. dobíhajících řízeních vzata v potaz; není však důvodem pro podání mimořádných opravných prostředků proti pravomocným správním rozhodnutím o deliktech“ (bod 44). Pokud není změna zákona ve prospěch pachatele důvodem pro podání mimořádného opravného prostředku ve věci pravomocně skončené, nemůže být tato změna zohledněna ani v námitkovém řízení podle § 123f zákona o silničním provozu. Námitkové řízení totiž není nějakým řádným přezkumným řízením v doposud pravomocně neskončeném řízení o přestupku. V řízení o námitkách správní orgán znovu „nerozhoduje“ o záznamu bodů vztahujícím se k jednotlivým přestupkům.“

21. S těmito závěry se zdejší soud plně ztotožňuje a nemá důvodu se od nich odchýlit. S ohledem na shora uvedené argumenty proto jediný žalobní bod uplatňovaný žalobcem není důvodný, a tudíž bylo namístě, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
22. O nákladech soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval přiznání náhrady nákladů řízení v paušální výši 300 Kč za jeden úkon právní služby podle vyhlášky č. 254/2015 Sb. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014-47, publ. pod č. 3228/2015 Sb. NSS). V daném případě však žalovaný netvrdil, že mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplynají. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. dubna 2018

JUDr. Milan Podhrázký, PhD., v. r.
předseda senátu